ຄຳສອນຂອງພຣະຄຳພີກ່ຽວກັບ ຄວາມເຫມາະສົມແລະການເກັບ ພາສີສິນຄ້າກະສິກຳ

Pentateuch

ບັດ ນີ້ ຈຶ່ງ ໃຫ້ ຟາໂຣ ເບິ່ງ ຊາຍ ຄົນ ໜຶ່ງ ທີ່ ສຸຂຸມ ແລະ ມີ ສະຕິ ປັນຍາ, ແລະ ຕັ້ງ ລາວ ໄວ້ ເໜືອ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ. ໃຫ້ ຟາໂຣ ເຮັດ ສິ່ງ ນີ້ ແລະ ໃຫ້ ເພິ່ນ ແຕ່ງ ຕັ້ງ ຜູ້ ບັນຊາ ການ ປົກຄອງ ແຜ່ນດິນ ແລະ ຍຶດ ເອົາ ສ່ວນ ທີ ຫ້າ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ໃນ ເຈັດ ປີ ທີ່ ອຸດົມສົມບູນ. ແລະ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ ເກັບ ອາ ຫານ ຂອງ ປີ ທີ່ ດີ ທັງ ຫມົດ ທີ່ ຈະ ມາ ເຖິງ, ແລະ ວາງ ສາ ລີ ພາຍ ໃຕ້ ກໍາ ມື ຂອງ Pharaoh, ແລະ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ເກັບ ອາ ຫານ ໃນ ຕົວ ເມືອງ. ແລະ ອາຫານ ນັ້ນ ຈະ ຖືກ ເກັບ ໄວ້ ໃນ ແຜ່ນດິນ ຕໍ່ ສູ້ ກັບ ການ ອຶດຢາກ ເຈັດ ປີ, ຊຶ່ງ ຈະ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ; ເພື່ອ ວ່າ ແຜ່ນ ດິນ ຈະ ບໍ່ ຕາຍ ຍ້ອນ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ. ຕົ້ນເດີມ 41:33-36

ແລະ ເພິ່ນ ໄດ້ ເກັບ ເອົາ ອາຫານ ທັງ ໝົດ ຂອງ ເຈັດ ປີ, ຊຶ່ງ ຢູ່ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ, ແລະ ໄດ້ ຈັດ ວາງ ສະບຽງ ອາຫານ ຢູ່ ໃນ ເມືອງ ຕ່າງໆ: ອາຫານ ຂອງ ທົ່ງນາ ທີ່ ຢູ່ ອ້ອມ ຮອບ ເມືອງ ນັ້ນ ໄດ້ ວາງ ໄວ້ ໃນ ບ່ອນ ດຽວ ກັນ. ຕົ້ນເດີມ 41:48

ແລະ ເຈັດ ປີ ແຫ່ງ ຄວາມ ຂາດ ເຂີນ ໄດ້ ເລີ່ມ ມາ ເຖິງ, ຕາມ ທີ່ ໂຢ ເຊັບ ໄດ້ ກ່າວ ໄວ້: ແລະ ຄວາມ ຂາດ ເຂີນ ໄດ້ ເກີດ ຂຶ້ນ ໃນ ທຸກ ແຜ່ນ ດິນ; ແຕ່ ໃນ ທົ່ວ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ມີ ເຂົ້າຈີ່. ແລະ ເມື່ອ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ອຶດຢາກ ໝົດ, ປະຊາຊົນ ກໍ ຮ້ອງ ຫາ ຟາໂຣ ເພື່ອ ຂໍ ເຂົ້າ ຈີ່, ແລະ ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ ກ່າວ ກັບ ຊາວ ເອຢິບ ທັງໝົດ ວ່າ, "ຈົ່ງ ໄປ ຫາ ໂຢເຊັບ; ສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າກັບເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດ. ຕົ້ນເດີມ 41:54-55

ແລະ ໂຢ ເຊັບ ໄດ້ ລ້ຽງ ດູ ພໍ່, ແລະ ພວກ ອ້າຍ ນ້ອງ, ແລະ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ພໍ່ ທັງ ໝົດ ດ້ວຍ ເຂົ້າ ຈີ່, ຕາມ ຄອບ ຄົວ ຂອງ ພວກ ເຂົາ. ແລະ ບໍ່ ມີ ເຂົ້າ ຈີ່ ໃນ ທົ່ວ ແຜ່ນ ດິນ; ເພາະ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ໄດ້ ເຈັບ ປວດ ຫລາຍ, ຈົນ ວ່າ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ແລະ ແຜ່ນດິນ ການາອານ ໝົດ ສິ້ນ ໄປ ຍ້ອນ ການ ອຶດຢາກ. ໂຢເຊັບ ໄດ້ ເກັບ ເອົາ ເງິນ ທັງໝົດ ທີ່ ໄດ້ ພົບ ໃນ ປະເທດ ເອຢິບ, ແລະ ໃນ ດິນແດນ ການາອານ, ເພື່ອ ເຂົ້າ ໄປ ຊື້ ເຂົ້າ ໃນ ເຮືອນ ຂອງ ກະສັດ ຟາໂຣ. ເມື່ອ ເງິນ ບໍ່ ໄດ້ ໃນ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ, ແລະ ໃນ ແຜ່ນດິນ ການາອານ, ຊາວ ເອຢິບ ທັງ ໝົດ ກໍ ມາ ຫາ ໂຢເຊັບ, ແລະ ເວົ້າ ວ່າ, "ຂໍ ເອົາ ເຂົ້າຈີ່ ໃຫ້ ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ເພາະ ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງ ຕ້ອງ ຕາຍ ຕໍ່ໜ້າ ພຣະອົງ? ສໍາລັບເງິນລົ້ມເຫລວ. ໂຢ ເຊັບ ໄດ້ ກ່າວ ວ່າ, "ໃຫ້ ງົວ ຂອງ ເຈົ້າ; ແລະ ເຮົາ ຈະ ເອົາ ງົວ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ເຈົ້າ ຖ້າ ເງິນ ບໍ່ ໄດ້. ແລະ ເຂົາ ໄດ້ ເອົາ ງົວ ຂອງ ເຂົາ ເຈົ້າ ມາ ໃຫ້ ໂຢ ເຊັບ: ແລະ ໂຢ ເຊັບ ໄດ້ ເອົາ ເຂົ້າ ຈີ່ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ເພື່ອ ແລກ ປ່ຽນ ສໍາ ລັບ ການ ມ້າ, ແລະ ສໍາ ລັບ ຝູງ ສັດ, ແລະ ສໍາ ລັບ ສັດ ຂອງ ຝູງ ສັດ, ແລະ ສໍາ ລັບ ລາ: ແລະ ພຣະ ອົງ ໄດ້ ໃຫ້ ອາ ຫານ ໃຫ້ ເຂົາ ເຈົ້າ ດ້ວຍ ເຂົ້າ ຈີ່ ສໍາ ລັບ ສັດ ທັງ ຫມົດ ໃນ ປີ ນັ້ນ. ເມື່ອ ປີ ນັ້ນ ສິ້ນ ສຸດ ລົງ, ພວກ ເຂົາ ມາ ຫາ ເພິ່ນ ປີ ທີ ສອງ, ແລະ ກ່າວ ກັບ ເພິ່ນ ວ່າ, ພວກ ເຮົາ ຈະ ບໍ່ ເຊື່ອງ ມັນ ໄວ້ ຈາກ ນາຍ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ວິ ທີ ການ ເງິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ໃຊ້ ຈ່າຍ ແນວ ໃດ; ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ ຍັງ ມີ ຝູງ ງົວ ຂອງ ພວກ ເຮົາ; ມັນ ບໍ່ ຄວນ ຖືກ ປະ ໄວ້ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ພຣະ ຜູ້ ເປັນ ເຈົ້າ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແຕ່ ຮ່າງ ກາຍ ຂອງ ພວກ ເຮົາ, ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ: ເປັນ ຫຍັງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ຕາຍ ຕໍ່ ຫນ້າ ຕາ ຂອງ ທ່ານ, ທັງ ພວກ ເຮົາ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ? ຊື້ ພວກ ເຮົາ ແລະ ທີ່ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ສໍາ ລັບ ການ ກິນ ອາ ຫານ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ແລະ ແຜ່ນ ດິນ ຂອງ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເປັນ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ Pharaoh: ແລະ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ແນວ ພັນ, ເພື່ອ ພວກ ເຮົາ ຈະ ມີ ຊີ ວິດ, ແລະ ບໍ່ ຕາຍ, ເພື່ອ ວ່າ ແຜ່ນ ດິນ ຈະ ບໍ່ ຖືກ ເປົ່າ ຫວ່າງ. ແລະ ໂຢເຊບ ໄດ້ ຊື້ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ທັງໝົດ ໃຫ້ ກະສັດ ຟາໂຣ; ເພາະ ຊາວ ເອຢິບ ໄດ້ ຂາຍ ທົ່ງ ນາ ຂອງ ເຂົາ ໃຫ້ ທຸກ ຄົນ, ເພາະ ວ່າ ຄວາມ ອຶດ ຢາກ ໄດ້ ຊະນະ ພວກ ເຂົາ: ດັ່ງ ນັ້ນ ແຜ່ນດິນ ຈຶ່ງ ກາຍ ເປັນ ຂອງ ຟາໂຣ. ແລະ ສໍາລັບ ຜູ້ ຄົນ, ເພິ່ນ ໄດ້ ຂັບ ໄລ່ ພວກ ເຂົາ ອອກ ໄປ ຍັງ ເມືອງ ຕ່າງໆ ຈາກ ເຂດ ແດນ ຂອງ ປະເທດ ເອຢິບ ຈົນ ຮອດ ອີກ ແດນ ໜຶ່ງ.
ມີແຕ່ທີ່ດິນຂອງພວກປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນທີ່ລາວຊື້; ເພາະ ພວກ ປະໂລຫິດ ໄດ້ ມອບ ສ່ວນ ໜຶ່ງ ໃຫ້ ແກ່ ກະສັດ ຟາໂຣ, ແລະ ໄດ້ ກິນ ສ່ວນ ທີ່ ກະສັດ ຟາໂຣ ໄດ້ ມອບ ໃຫ້ ພວກ ເຂົາ, ສະນັ້ນ ພວກ ເຂົາ ຈຶ່ງ ບໍ່ ໄດ້ ຂາຍ ທີ່ ດິນ ຂອງ ພວກ

ເຂົາ. ແລ້ວ ໂຢເຊັບ ຈຶ່ງ ເວົ້າ ກັບ ປະຊາຊົນ ວ່າ, “ເບິ່ງ ແມ, ມື້ ນີ້ ເຮົາ ໄດ້ ຊື້ ເຈົ້າ ແລະ ແຜ່ນດິນ ຂອງ ເຈົ້າ ໃຫ້ ຟາໂຣ: ເບິ່ງແມ, ນີ້ ແມ່ນ ເມັດ ພືດ ສໍາລັບ ເຈົ້າ, ແລະ ເຈົ້າ ຈະ ຫວ່ານ ແຜ່ນດິນ. ແລະ ເຫດການ ຈະ ບັງ ເກີດ ຂຶ້ນ ຄື ໃນ ການ ເພີ່ມ ຂຶ້ນ, ທີ່ ເຈົ້າ ຈະ ມອບ ສ່ວນ ທີ ຫ້າ ໃຫ້ ແກ່ ກະສັດ ຟາໂຣ, ແລະ ສີ່ ສ່ວນ ຈະ ເປັນ ຂອງ ເຈົ້າ ເອງ, ເພື່ອ ເປັນ ເມັດ ພືດ ໃນ ນາ, ແລະ ເປັນ ອາຫານ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ສໍາລັບ ຄອບຄົວ ຂອງ ເຈົ້າ, ແລະ ເປັນ ອາຫານ ສໍາລັບ ລູກ ນ້ອຍ ຂອງ ເຈົ້າ. ແລະ ພວກ ເຂົາ ເວົ້າ ວ່າ, ພຣະ ອົງ ໄດ້ ຊ່ວຍ ຊີ ວິດ ຂອງ ພວກ ເຮົາ: ຂໍ ໃຫ້ ພວກ ເຮົາ ພົບ ພຣະ ຄຸນ ໃນ ສາຍ ພຣະ ເນດ ຂອງ ຂ້າ ພະ ເຈົ້າ, ແລະ ພວກ ເຮົາ ຈະ ເປັນ ຂ້າ ໃຊ້ ຂອງ Pharaoh. ແລະ ໂຢເຊບ ໄດ້ ໃຫ້ ມັນ ເປັນ ກົດ ໝາຍ ຂອງ ແຜ່ນດິນ ເອຢິບ ຈົນ ເຖິງ ທຸກ ວັນ ນີ້, ເພື່ອ ໃຫ້ ກະສັດ ຟາໂຣ ມີ ສ່ວນ ທີ ຫ້າ; ຍົກ ເວັ້ນ ແຕ່ ດິນ ຂອງ ປະ ໂລ ຫິດ ເທົ່າ ນັ້ນ, ຊຶ່ງ ກາຍ ເປັນ ຂອງ Pharaoh. ຕົ້ນເດີມ 47:12-26

ການວິເຄາະ:

ຜູ້ເຊົ່າ: ຟາໂຣ (ລັດຖະບານ / ກະສັດ / ປະທານ / ລັດ)
ຜູ້ເຊົ່າ: ຊາວກະສິກອນ

ລັດຖະມົນຕີ / ເລຂາທິການກະສິກໍາ: Joseph Zaphnathpaaneah "ຜູ້ຮັບຜິດຊອບເມັດພືດ"

ການຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກໍາ: ຢ່າງໜ້ອຍ 20% ຂອງເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດຄວນຈະເປັນການປູກຝັງ

ງົບປະມານ ແລະການຄຸ້ມຄອງກໍາໄລ:
ພາສີແລະສ່ວນສິບ: 20%
(10% ສໍາລັບ Pharaoh; 10% ສໍາລັບປະໂລຫິດ - ສາດສະຫນາຈັກແລະທີ່ດິນຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີ.)
ເງິນເດືອນສຸດທິຂອງຊາວກະສິກອນ: 80%
(40% ສໍາລັບແນວພັນຂອງທົ່ງນາ - ຫວ່ານ; 40% ສໍາລັບອາຫານ)

ທຸກໆເມືອງຄວນຈະສາມາດສະຫນອງສະບຽງອາຫານຂອງຕົນເອງ.

ເພື່ອປະສິດທິພາບສູງສຸດ, ປະຊາຊົນຄວນດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃກ້ກັບການສະຫນອງອາຫານ.

ເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການສະຫນັບສະຫນູນໂດຍອາຫານ (ບໍ່ແມ່ນຄໍາ, ບໍ່ແມ່ນເງິນ, ບໍ່ແມ່ນເງິນ, ບໍ່ແມ່ນ crypto, ແລະອື່ນໆ, ແຕ່ໂດຍອາຫານ) ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະລົ້ມລົງ. ຊ້າໆ ແຕ່ແນ່ນອນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າໃນໄລຍະຄວາມອຶດຢາກ, ອາຫານມີລາຄາແລະຕ້ອງການຊື້. ມັນບໍ່ເຄີຍຟຣີ.

ການເງິນຈະຫຼົ້ມເຫຼວໃນລະຫວ່າງຄວາມອຶດຢາກທີ່ສຸດ. ທາງ ເລືອກ ຈະ ແມ່ນ ລະ ບົບ ການ ແລກ ປ່ຽນ (ສະ ບຽງ ອາ ຫານ ສໍາ ລັບ ງົວ , ມ້າ , flocks , asses , ເວ ລາ - ການ ຈ້າງ ງານ / ການ ບໍ ລິ ການ) . ປະ ຕິ ບັດ ນະ ໂຍ ບາຍ ຂອງ ການ ບໍ່ ເຮັດ ວຽກ ບໍ່ ມີ ການ ກິນ (2 ເທຊະ ໂລ ນິກ 3:10).

ໃຜສາມາດຄວບຄຸມການສະຫນອງອາຫານສາມາດສ້າງກົດຫມາຍແລະຄວບຄຸມປະຊາຊົນ.